31987R1915

3.7.1987 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 183/7

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1915/87

z dnia 2 lipca 1987 r.

zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

celem pomocy produkcyjnej do oliwy z oliwek jest zapewnienie godziwych dochodów producentom; jednakże z uwagi na perspektywy zbytu oliwy z oliwek produkowanej we Wspólnocie, w każdym przypadku, gdy produkcja przekracza ilość ustalaną w oparciu o sytuację rynkową, zachęcanie do produkcji byłoby nieracjonalne; dlatego też gdy produkcja przekracza ustaloną ilość maksymalną, jednostkowa kwota wypłacanej pomocy powinna zostać zmniejszona; dlatego też należy skreślić przepis, który w tym samym celu ogranicza obszary uprawy oliwek, których produkcja kwalifikuje się do pomocy produkcyjnej;

ograniczanie tej pomocy nie powinno być stosowane w przypadku małych producentów, gdyż zazwyczaj nie sprzedają oni produkowanej przez siebie oliwy z oliwek i z tego też powodu nie przyczyniają się do powstawania nadwyżek rynkowych; takiego środka wymaga również wzgląd na prawidłowe zarządzanie; należałoby również umożliwić ustalenie wyższego poziomu pomocy dla tych producentów;

doświadczenie wskazuje, że z uwagi na sytuację na rynku oliwy z oliwek system miesięcznych wzrostów zamiast zachęcać do sprzedaży oliwy z oliwek w świetle wymagań rynkowych, hamuje normalny zbyt produkcji; należy zatem zaprzestać miesięcznych wzrostów;

interwencja powinna dostarczać środków podtrzymywania dochodów producentów w sytuacjach, gdy nie mogą sprawnie funkcjonować mechanizmy rynkowe; działanie interwencji przez cały rok gospodarczy hamuje jednak normalny zbyt produkcji na rynku; interwencja powinna zatem zostać ograniczona do niektórych części roku gospodarczego;

zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 136/66/EWG ([4]), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1454/86 ([5]), oliwa z oliwek skupowana przez agencje interwencyjne musi być oferowana do sprzedaży na rynku Wspólnoty; doświadczenie pokazało, że należy zapewnić możliwość rozdysponowania oliwy w postaci daru, jako elementu specjalnych, natychmiastowych działań w ramach pomocy żywnościowej;

w celu zapewnienia efektywności tych działań muszą być one wprowadzane szybko; należy zatem umożliwić stosowanie najbardziej odpowiedniej procedury w takich przypadkach;

w obecnych warunkach rynkowych wyprodukowane nasiona rzepaku i ziarna słonecznika powinny być skupowane w ramach interwencji jedynie w wyjątkowych przypadkach; w interesie prawidłowego zarządzania rynkiem wskazane jest zachęcenie do sprzedaży tej produkcji przetwórcom i zapobieganie ponoszeniu przez Wspólnotę kosztów w wyniku transakcji spekulacyjnych; skup powinien zatem być ograniczony do kilku ostatnich miesięcy roku gospodarczego;

zgodnie z systemem maksymalnych gwarantowanych ilości dla nasion rzepaku i ziaren słonecznika określonym w art. 27a rozporządzenia nr 136/66/EWG nawet niewielkie przekroczenie tych ilości może spowodować znaczne zmniejszenie kwoty wypłacanej pomocy; wprowadzenie pułapu ograniczającego to zmniejszenie może być sprzeczne z celami systemu i prowadzić do zwiększenia produkcji; w celu poprawy skuteczności systemu wskazane jest zwiększenie tej redukcji na rok gospodarczy 1987/88;

dla ułatwienia wprowadzenia do obrotu oliwy z oliwek w praktyce celowym jest dostosowanie opisów i definicji podanych w Załączniku do rozporządzenia nr 136/66/EWG; należałoby jednak ustanowić okres przejściowy dla wprowadzenia nowych przepisów;

w celu poprawy wprowadzania do obrotu olejów i tłuszczów oraz podwyższenia rentowności należy uwzględnić wprowadzenie norm handlowych; Państwa Członkowskie powinny wprowadzić środki kontroli w celu zapewnienia zgodności z tymi normami,

([1]) Dz.U. C 89 z 3.4.1987, str. 19.
([2]) Dz.U. C 156 z 15.6.1987.
([3]) Dz.U. C 150 z 9.6.1987, str. 8.
([4]) Dz.U. 172 z 30.8.1966, str. 3025/66.
([5]) Dz.U. L 133 z 21.5.1986, str. 8.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu nr 136/66/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 5 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wprowadza się pomoc produkcyjną do oliwy z oliwek. Pomoc ta ma się przyczynić się do uzyskiwania przez producentów godziwych dochodów.

Przed 1 sierpnia każdego roku, w odniesieniu do roku gospodarczego rozpoczynającego się w następnym roku kalendarzowym, Rada ustala jednostkową kwotę pomocy produkcyjnej zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu. Odrębna kwota jednostkowa może być wyznaczana dla producentów, których średnia produkcja nie przekracza 200 kilogramów oliwy rocznie.

Zgodnie z tą procedurą Rada ustala maksymalną ilość oliwy z oliwek, w stosunku do której wypłacana jest pomoc, w odniesieniu do wyszczególnionego okresu, przy czym pierwszym takim okresem jest okres objęty latami gospodarczymi 1987/88–1990/91. Ilość ustalana jest w tym samym czasie, co pomoc na pierwszy rok gospodarczy danego okresu.

Pomoc ustalana jest z uwzględnieniem skutku pomocy o odniesieniu do konsumpcji określonej w art. 11 jedynie w odniesieniu do części produkcji. Maksymalna ilość oliwy z oliwek, w stosunku do której może być wypłacana pomoc, uwzględnia w szczególności średnią produkcję w okresie referencyjnym i przewidywany możliwy do osiągnięcia poziom ilościowy produkcji.

Jeżeli rzeczywista ilość wyprodukowana w danym roku gospodarczym:

a) jest niższa niż maksymalna ilość ustanowiona na dany rok gospodarczy łącznie z ilością przeniesioną, jak to opisano poniżej, to różnica zostaje przeniesiona i dodana do maksymalnej ilości, dla której może być wypłacona jednostkowa kwota pomocy w kolejnym roku gospodarczym;

b) przekracza maksymalną ilość ustanowioną na dany rok gospodarczy łącznie z ilością przeniesioną, to kwota jednostkowa pomocy za 100 kg oliwy rzeczywiście wyprodukowanej zostaje pomnożona przez współczynnik uzyskany przez podzielenie maksymalnej ilości, łącznie z ilością przeniesioną, jak opisano to powyżej, przez rzeczywistą ilość kwalifikującą się do objęcia pomocą.

Jednostkowa kwota pomocy płatnej na rzecz producentów, których średnia produkcja oliwy z oliwek wynosi 200 kg lub mniej na rok gospodarczy, nie jest jednak mnożona przez ten współczynnik.

2. Pomoc jest przyznawana:

— plantatorom, którzy są członkami grupy producentów uznanej na mocy niniejszego rozporządzenia, których średnia produkcja oliwy z oliwek wynosi przynajmniej 200 kg na rok gospodarczy, na podstawie ilości oliwy z oliwek rzeczywiście przez nich wyprodukowanej,

— innym plantatorom, na podstawie liczby i potencjału produkcyjnego uprawianych przez nich drzew oliwnych oraz plonów z tych drzew, jak ustalono zgodnie ze znormalizowaną metodą, pod warunkiem że wyprodukowane oliwki zostały rzeczywiście zebrane".

2. Skreśla się art. 10.

3. W art. 12 ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Agencje interwencyjne wyznaczone przez produkujące Państwa Członkowskie skupują w lipcu, sierpniu, wrześniu i październiku każdego roku gospodarczego, zgodnie z zasadami przyjętymi na mocy ust. 4, oliwę z oliwek pochodzenia wspólnotowego, oferowaną im przez producentów lub grupy i zrzeszenia producentów uznane w zastosowaniu rozporządzenia (EWG) nr 1360/78 w centrach skupu interwencyjnego na obszarach produkcyjnych".

4. W art. 12 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Bez względu na przepisy ust. 2 może zostać podjęta decyzja, że pewne ilości oliwy z oliwek ze składu interwencyjnego należy rozdysponować w formie daru, w ramach działań związanych z udzielaniem natychmiastowej pomocy. Decyzja taka może również określać warunki mające zastosowanie w odniesieniu do przetwarzania i dostawy dla beneficjentów".

5. W art. 12 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności zasady dotyczące decyzji określonej w ust. 2a oraz wyznaczania centrów skupu interwencyjnego, ustanawia się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38".

6. W art. 25 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W celu umożliwienia stopniowania sprzedaży cena docelowa i cena interwencyjna są co miesiąc podwyższane przez okres co najmniej pięciu miesięcy, rozpoczynając od piątego miesiąca roku gospodarczego dla nasion rzepaku i amerykańskiej odmiany rzepaku oraz od czwartego miesiąca roku gospodarczego dla ziaren słonecznika, o taką samą kwotę w przypadku obydwóch cen".

7. W art. 26 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy wspólnotowa cena rynkowa przedmiotowych nasion jest niższa niż cena interwencyjna lub, gdzie stosowne, zostaje zmniejszona zgodnie z art. 27a, agencja interwencyjna, od dnia 1 października do dnia 31 maja oraz na warunkach, jakie zostaną ustanowione zgodnie z ust. 2 i 3, skupuje nasiona pochodzenia wspólnotowego oferowane jej w centrach skupu interwencyjnego. Agencja interwencyjna, bez uszczerbku dla przepisów art. 27a, prowadzi skup po cenie wynoszącej 94 % ceny interwencyjnej".

8. Artykuł 27a otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 27a*

1. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, ustala na każdy rok gospodarczy, poczynając od roku 1986/87 r., maksymalne gwarantowane ilości dla nasion rzepaku produkowanych we Wspólnocie i dla ziaren słonecznika produkowanych we Wspólnocie.

2. Maksymalne gwarantowane ilości nasion rzepaku i ziaren słonecznika wyznaczane są w zależności od ilości wyprodukowanych w okresie referencyjnym oraz od spodziewanego poziomu zapotrzebowania.

3. Jeżeli prognoza produkcji nasion rzepaku i ziaren słonecznika sporządzona przed rozpoczęciem roku gospodarczego przekracza w stosunku do przedmiotowego roku gospodarczego maksymalną gwarantowaną ilość dla danych nasion, pomoc zostaje zmniejszona o kwotę równą wpływowi, jaki na cenę docelową wywiera współczynnik odzwierciedlający zakres różnicy.

Jednakże w roku gospodarczym 1987/88 to zmniejszenie kwoty pomocy produkcyjnej nie może przekroczyć 10 % ceny docelowej.

Ponieważ przepisy akapitu pierwszego nie spowodowałyby zmniejszenia pomocy o tę samą kwotę, gdyby zostały zastosowane do ilości faktycznie wyprodukowanej zamiast do prognozy sporządzonej na początku roku gospodarczego, maksymalna gwarantowana ilość na kolejny rok gospodarczy zostaje odpowiednio dostosowana.

4. Jeżeli stosowane są przepisy ust. 3, cena skupu jest zmniejszana o tę samą kwotę, co pomoc.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje zasady ustalania współczynnika określonego w ust. 3 akapit pierwszy.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38".

9. Artykuł 35 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 35*

1. Stosowanie opisów i definicji oliw z oliwek oraz olejów z oliwek wytłoczonych z resztek oliwek określonych w Załączniku jest obowiązkowe w odniesieniu do wprowadzenia do obrotu danych produktów w każdym Państwie Członkowskim, w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w handlu z państwami trzecimi.

2. Jedynie oliwy określone w pkt 1 lit. a) i b), pkt 3 i 6 Załącznika mogą być wprowadzane do obrotu na etapie detalicznym.

3. Do dnia 31 grudnia 1989 r. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na:

— stosowanie do celów obrotu oliwami i olejami z oliwek wytłoczonymi z resztek oliwek na ich terytorium definicji i opisów stosowanych w praktyce w każdym z Państw Członkowskich w dniu 31 października 1987 r.,

— stosowanie w przypadku oliwy określonej w pkt 3 Załącznika przeznaczonej do wywozu terminu 'czysta oliwa z oliwek'.

4. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może zmieniać opisy i definicje określone w Załączniku.

5. Jeżeli powstają trudności w zakresie obrotu we Wspólnocie produktami określonymi w Załączniku, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 może zostać podjęta decyzja o przedłużeniu, dla jednego lub kilku przedmiotowych produktów, terminu 31 grudnia 1989 r. ustanowionego w ust. 3. Okres takiego przedłużenia nie może przekraczać dwóch lat".

10. Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 35a*

1. Normy handlowe, dotyczące w szczególności stopniowania jakości, opakowań zbiorczych i prezentacji mogą zostać ustanowione w odniesieniu do produktów określonych w art. 1.

W przypadku gdy ustanowione są takie normy, produkty, których one dotyczą, mogą być wprowadzane do obrotu jedynie zgodnie z tymi normami.

2. Państwa Członkowskie, w przypadku produktów podlegających normom handlowym, kontrolują zgodność produktów z tymi normami. Powiadamiają one Komisję o regulacjach, jakie wprowadziły w celu zastosowania niniejszego ustępu.

3. Normy handlowe przyjmowane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38. Uwzględniają one technikę produkcji i wymagania rynkowe oraz zmiany w metodach stosowanych do ustalania cech fizycznych, chemicznych i organoleptycznych produktów określonych w art. 1. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu i, jeżeli jest to stosowne, wykorzystywanych metod analizy, są przyjmowane zgodnie z tą samą procedurą".

11. Załącznik zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od:

— dnia 1 lipca 1987 r. w przypadku nasion rzepaku,

— dnia 1 sierpnia 1987 r. w przypadku ziaren słonecznika,

— dnia 1 listopada 1987 r. w przypadku oliwy z oliwek.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lipca 1987 r.

W imieniu Rady
K.E. TYGESEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Opisy i definicje oliw z oliwek oraz olejów z oliwek wytłoczonych z resztek oliwek określonych w art. 35

1. *Oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia*: oliwy otrzymane z owoców drzewa oliwnego wyłącznie mechanicznie lub za pomocą innych fizycznych środków w warunkach, szczególnie warunkach cieplnych, które nie powodują psucia się oliwy, oraz które to owoce nie podlegają innym procesom poza myciem, zlewaniem, wirowaniem i filtrowaniem, z wyjątkiem oliw uzyskiwanych za pomocą rozpuszczania lub ponownej estryfikacji oraz mieszanek oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia z innymi oliwami.

   Klasyfikacja i opisy są następujące:

   a) ekstra oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia: oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia o bezwzględnie idealnym smaku, z zawartością kwasu wyrażonego jako kwas oleinowy nie większą niż 1 g na 100 g;

   b) oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia (wyrażenie „czysta" może być stosowane na etapie produkcji i sprzedaży hurtowej): oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia o idealnym smaku, z zawartością kwasu wyrażonego jako kwas oleinowy nie większą niż 2 g na 100 g;

   c) zwykła oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia: oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia o dobrym smaku, z zawartością kwasu wyrażonego jako kwas oleinowy nie większą niż 3,3 g na 100 g;

   d) oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia lampante: oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia o niewłaściwym smaku lub z zawartością kwasu wyrażonego jako kwas oleinowy ponad 3,3 g na 100 g.

2. *Rafinowana oliwa z oliwek*: oliwaz oliwek uzyskana za pomocą rafinacji oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, z zawartością kwasu wyrażonego jako kwas oleinowy nie większą niż 0,5 g na 100 g.

3. *Oliwa z oliwek*: oliwa składająca się z mieszanki oliwy rafinowanej oraz oliw z oliwek z pierwszego tłoczenia, z wyjątkiem oliwy z pierwszego tłoczenia lampante, z zawartością kwasu wyrażonego jako kwas oleinowy nie większą niż 1,5 g na 100 g.

4. *Surowy olej z oliwek wytłoczony z resztek oliwek*: olej uzyskany z potraktowania resztek oliwek rozpuszczalnikami, z wyjątkiem olejów uzyskanych w drodze ponownej estryfikacji oraz mieszanek surowego oleju z oliwek wytłoczonego z resztek oliwek z innymi oliwami.

5. *Rafinowany olej z oliwek wytłoczony z resztek oliwek*: olej uzyskany za pomocą rafinacji surowego oleju z oliwek wytłoczonego z resztek oliwek, z zawartością kwasu wyrażonego jako kwas oleinowy nie większą niż 0,5 g na 100 g.

6. *Olej z oliwek wytłoczony z resztek oliwek*: olej składający się z mieszanki rafinowanego oleju z oliwek wytłoczonego z resztek oliwek i oliw z oliwek z pierwszego tłoczenia innych niż oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia lampante, z zawartością kwasu wyrażonego jako kwas oleinowy nie większą niż 1,5 g na 100 g.